

Anbringelse af Garnisoner, nemlig ved Jernbaner; thi man maa jo være enig om, at Anlæg af en Jernbane er noget langt mere stabilt end dette at anvise en By at tage mod en Garnison. Men man har alligevel ikke villet tænke paa at gennemføre et Forslag om, at der skulde udbetales nogen Kapital i det første Tilfælde. — Hvis man havde foreslaaet at knytte denne Afgift til Ejendomsskylden, vilde man lige som ved Jernbaneskyldloven have opnaaet en betydelig Retfærdighed, thi det ejendommelige ved Jernbaneskylden er netop, at i samme Øjeblik, som Aarsagen bortfalder — det kunde tænkes, at der blev bygget om paa en Jernbane, at en Station blev flyttet o. l. —, synker Ejendomsskylden i samme Forhold, som Fordelen bliver mindre, og derefter kan den vedkommende siges kun at have betalt en Afgift netop for den Tid, hvori han har haft Fordelen af det Anlæg; han har betalt for. Men ved dette System: at lade indbetale indtil $\frac{2}{3}$ af Værdistigningen har vedkommende, naar Aarsagen bortfalder, eller Værdistigningen viser sig ikke længere at være til Stede, ganske simpelt tabt sin Kapital, som han har indbetalt, thi her staar ikke noget om, at der gives noget tilbage. Ogsaa derfor er det meget beklageligt, at man har villet ind paa dette af Rigsdagen forkastede Princip med en Kapitaludbetaling. I Jernbaneskyldloven findes der endog en Bestemmelse om, at den af Jernbaneskylden ramte til enhver Tid kan forlange sin Ejendom omvurderet, hvis han er kommen til den Mening, at den ikke er saa meget værd, saa der er taget Hensyn til, at den paagældende ikke kan komme til at betale længere, end han har en Fordel ud af det, han har betalt for, idet han til enhver Tid kan faa undersøgt, hvorvidt han har en Fordel.

Dernæst er der en tredie og meget afgørende Forskel, og jeg tror nok, jeg tør sige, at Ministeren maa opgive ethvert Haab om at faa dette gennemført, nemlig at det er en permanent Udgift, en ligefrem Grundbyrde, det foreslaas at paalægge Ejendommene i de 6 Byer. Det er ogsaa i Modsetning til Jernbaneskylden, hvor Afgiften kun opkræves en vis Aarrække. Jeg kan ikke se rettere, end at Ministeren maa være meget villig til at opgive dette Ønske om at faa en permanent Afgift. Jeg kan i hvert Fald ikke se andet, end at man ved enhver Vurdering af en Ejendom maa tage Hensyn til alle de Byrder, som hvile paa Ejendommen, ganske særlig Grundbyrder, og naar man lægger en saadan Grundbyrde paa en Ejendom, som det er

at skulle betale $\frac{2}{3}$ af Værdistigningen, saa forekommer det mig, at man allerede ved første Vurdering ligefrem maa trække Værdistigningsafgiften fra Ejendommens Værdi, og naar man trækker $\frac{2}{3}$ fra, bliver der jo ikke nogen Værdistigning. Det er altsaa i Virkeligheden en meget skadelig Bestemmelse efter min Opfattelse. Jeg kan nu heller ikke se, hvorfor den skal være en permanent Afgift. Her er netop et Forhold, som maa siges langt hurtigere end ved Jernbaneanlægene at maatte gøre sig gældende for de paagældende Ejendomme i de paagældende Byer. Naar der kommer en Garnison i en By, maa en Værdistigning vise sig straks, og jeg mener rigtignok, at man maaske et halvt eller senest et helt Aar efter maa gaa ud fra, at nu finder der ikke mere nogen Værdistigning Sted af den Grund. I hvert Tilfælde er der ikke Tale om noget lignende som ved Jernbaner, hvor der kan gaa 10—20 Aar, uden der viser sig den Værdistigning, som man netop har haft for Øje ved Jernbaneanlæg — det tager da Fart, om jeg saa maa sige —, men der har man ikke en Gang villet gøre den permanent. At gøre den permanent af Hensyn til en Garnison forekommer mig at være meget lidt rimeligt, i Særdeleshed naar det vil blive til Skade for Statskassen.

Endvidere er der en vigtig og principiel Forskel fra den anden Lov; her skal nemlig enhver Værdistigning beskattes uden Hensyn til, hvorfra den stammer. Det er slet ikke fastslaaet i Loven, at Værdistigningen skal være fremkaldt paa Grund af Garnisonen. Den kan være fremkaldt af ganske andre Grunde, navnlig af Konjunkturerne, fordi den paagældende By i det hele taget er i Fremgang. Men alligevel skal der være Beskatning for disse 6 Byer i Landet, men ikke for andre. I Jernbaneskyldloven stod der dog, at det er den Stigning, *der maa tilskrives Jernbanen*, som beskattes, men noget saadant er der ikke en Antydning af her. Her beskattes Værdistigningen, selvom den vilde være indtraadt, uden at disse Byer fik Garnison, medens andre Byer, der have deres Garnisoner, slet ikke skulle betale noget som helst. Der er ogsaa den Ejendommelighed ved dette Forslag, at disse Byer skulle vedblive at svare Værdistigningsskat, selv om de ophøre at være Garnisonsbyer, medens andre Byer, der blive Garnisonsbyer, ikke komme til at betale, medmindre der kommer en ny særlig Lov. Garnisonsforholdet er nemlig — udenfor Lovens Titel — end ikke nævnt i hele Loven. Det er jo ganske ejendommeligt; derimod ere de 6 Byer nævnte, som om man